

[Tove Lindbo Larsen.]

dervejs. For flere folketingssamlinger siden er sagen blevet rejst, både som lovforslag, som spørgsmål til ministeren og som en forespørgsel. Nu ser det ud, som om vi kommer igennem med en lov, og det vil jeg gerne udtrykke min tilfredshed med.

De ændringsforslag, der er stillet af ministeren eller af hele udvalget, mener jeg har bevaret sigtet med lovforslaget, nemlig at beskytte forbrugeren dels mod sundhedsrisiko og dels mod vildledning i forbindelse med levnedsmidler. Jeg finder ikke, at mindretallets 7 ændringsforslag — nr. 1, 2, 7, 15, 16, 19 og 20 — tilgodeser de krav, socialdemokraterne stiller en ny levnedsmiddellov, hvorfor jeg på socialdemokratiets vegne skal meddele, at vi stemmer imod mindretallets ændringsforslag og stemmer for lovforslaget med de af ministeren eller udvalget stillede ændringsforslag.

Lowzow: Ved første behandling af dette lovforslag sagde jeg, at det ville være meget vanskeligt at vurdere, hvordan denne lov ville virke ude omkring. Jeg må sige igen, at det vil det stadig være, selv om vi har haft et meget grundigt udvalgsarbejde og har fået rensat lovforslaget meget stærkt og godt ud, så bestemmelserne nu står en hel del klarere. Men hvordan det vil falde ud i praksis, er stærkt afhængigt af administrationen af loven og anvendelsen af den. Det er vigtigt, at der i anvendelsen af den finder en meget rimelig afvejning sted af nytte og gener, hvor man vil foretage indgreb over for det bestående.

Med denne lov kan man måske nok foretage for voldsomme indgreb, men det er vel i øvrigt vores job at passe på herindefra, at noget sådant ikke kan ske. Den linje i administrationen, som udvalget ønsker lagt, er fremgået med al tydelighed: vi må sikre den enkelte mod sundhedsfarlige ting og uretmæssig handelsføring, men vi har derudover ønsket at give den enkelte rimelig mulighed for selv at vælge og vrage.

Det meget store problem med mærkningen af de enkelte varer var, som den socialdemokratiske ordfører sagde, et af de spørgsmål, der er gået igen i hele debatten, og jeg mener her, man har fået en virkelig brugbar løsning på problemet, idet man vendte paragraffen om, om man så må sige,

således at der kom endnu en bemyndigelse i denne lov. Godt nok har vi været meget imod bemyndigelser, men en sådan kan være på sin plads, når resultatet bliver, at man slipper for at skulle søge dispensationer for at måtte sælge rødvin, karameller o. lign. med de etiketter, der hører til.

Det vil tage lidt længere tid, inden loven i praksis er fuldt dækkende. Til gengæld er vi så fri for at få et øget administrativt arbejde på dette område, når først vi kommer i gang, og fremfor alt er vi fri for en hel masse eksempler, hvor hele sagen omkring varemærkning, forbrugeroplysning og kontrol med handelen vil komme til at virke latterlig, når pressen får fat i det. Det sidste ville være dårligt for hele sagen og for befolkningen.

Vi er også meget tilfredse med, at ministeren har fastslået, at der ikke vil komme nogen generelle krav om f. eks. mærkning på dansk af alle varer, men at man her vil afveje, hvornår der er en rimelighed i det. Hvis der kom et sådant generelt krav, kunne vi godt forudse, at det ville komme til at virke negativt for forbrugeren og nogle gange forhindre forbrugerne i at få et billigt tilbud eller få en vare hurtigt frem på markedet.

Det har været os meget magtpåliggende, at det, der krævedes af loven som sikring af forbrugeren, stod i rimeligt forhold til, hvad man opnåede, altså at det ikke løb op i urimelige udgifter, som ville virke varefordyrende. Derfor er vi tilfreds med ministerens fremlæggelse af sagen omkring laboratorierne. Vi havde nemlig frygtet, at man her ville blive nødt til at oprette en lang række nye laboratorier, mens ministeren nu også i betænkningen har tilsluttet sig, at der endda kan være tale om, at man ved bedre udnyttelse af bestående laboratorier og rationalisering og koordinering kan nøjes med et mindre antal og i hvert tilfælde helt blive fri for en opbygning af prestigelaboratorier på kommunalt eller amtligt plan.

Et andet spørgsmål, som har været vigtigt for dem, der skal arbejde med loven, og som skal underlægges loven efter dens vedtagelse, er spørgsmålet om, hvordan man kommer i gang med positivlisten og den ændring, der bliver i hele administrationen som følge af indførelsen af denne. Princippet omkring positivlisten er vist alle gået ind